اخبار

نیم‌بها شدن بلیت سینماها در روز مادر

همزمان با میلاد حضرت فاطمه زهرا(س) و روز مادر بلیت سینماها در روز دوشنبه نیم‌بها شد.

به گزارش ایلنا، از اداره کل روابط عمومی سازمان سینمایی، به پیشنهاد سازمان سینمایی و موافقت شورای صنفی نمایش بلیت سینماهای کشور در روز دوشنبه ۹ آذر نیم‌بها شد. با در نظر گرفتن دو روز ثابت عرضه بلیت نیم‌بها در روزهای یکشنبه و سه‌شنبه، از امروز به مدت سه روز امکان تماشای آثار روی پرده سینماها به صورت نیم بهاء فراهم خواهد بود.

توضیح فیلم‌نت درباره پخش نشدن سریال «یل»

فیلم‌نت درباره پخش نشدن قسمت جدید سریال «یل» توضیح داد.

در اطلاعیه روابط عمومی فیلم‌نت آمده است: «در ۲ هفته گذشته، پلتفرم فیلم‌نت تمام تلاش خود را برای رفع موانع پخش سریال پرطرفدار «یل» به کار گرفته و در تعامل و ارتباط مستمر با سازمان ساترا، پس از ارائه تعهدات لازم نسبت به رفع موارد مطرح‌شده اقدام کرده است. خوشبختانه با انجام اقدامات لازم و رفع موارد موردنظر ساترا، بنا به گفته مدیران این سازمان، نامه درخواست رفع توقیف سریال «یل» به قوه محترم قضاییه ارسال شده و در حال حاضر منتظر تایید نهایی مقام محترم قضایی برای ازسرگیری پخش این سریال هستیم.

قرار بود قیدار را بسازم

نرگس آبیار، کارگردان سینما، در یادداشتی با اشاره به آشنایی دیرینه‌اش با آثار رضا امیرخانی و پیوند عاطفی خود با این نویسنده، از او به‌عنوان برادری یاد کرده که ادبیات و خیال، او را به خانه بزرگ نویسندگان محبوبش پیوند داده بود.

به گزارش خبرآنلاین، آبیار در این یادداشت، از جسارت امیرخانی در زندگی و نویسندگی، رؤیای خلبانی و سفر ناتمام او می‌نویسد و فقدانش را با اندوهی شخصی روایت می‌کند.

در ادامه یادداشت این کارگردان را می‌خوانید .

از شوق نوشتن در کودکی و در عالم خیال، ادبیات داستانی برایم حکم خانه‌ای بزرگ را داشت که اهالی‌اش نویسندگان محبوبم بودند. مثل وعده‌های ظهر جمعه‌ی یک خانواده بزرگ. برای رفتگان، زمان و مکان معنایی ندارد. اما جمعه روز غریبی است. مثل همین جمعه‌ای که رضا امیرخانی به خاک سپرده شد و پیوست به خیل عظیم نویسندگانی که پیش از او بار سفر بسته بودند به جهان باقی. همان سال‌هایی که مشغول اقتباس «سووشون» بودم ویدویی از امیرخانی دیدم که خواندن این رمان، او را به سودای نوشتن کشانده بود و شده بود یکی از اعضای این خانه‌ی بزرگ و حالا می‌تواند حکم برادرم را داشته باشد.

سال‌ها پیش از این قرار شد از قیدارش فیلمی بسازیم که فرصت نشد اما برادرم باقی ماند و باقی خواهد ماند. نوشتن از مرگ برادری که در آتارش از زندگی می‌نوشت و به مرگ اعتنایی نداشت دشوار است. نویسنده‌ای جسور و ماجراجو در روایت و زندگی. نویسنده‌ای که از کودکی خیال خلبان شدن داشت و عاقبت هم جانش را گذاشت در پی کشف مرگ از دل زیستی جسورانه، تا به من ثابت کند روان آدمی در دنیای پهناور خاکی نمی‌گنجد. روح بی قرارش شاد و قرین آرامش.

علیرضا قربانی و اجرا در مشهد؛ مجوز هست، امکان اجرا نیست!

ردپای سلیقه و فشار در مسیر قانون

ماجرای کنسرت علیرضا قربانی در مشهد، حالا دیگر به یک خبر کوتاه درباره لغو یا تعویق یک اجرا محدود نمی‌شود. آنچه در چند ماه گذشته اتفاق افتاده، زنجیره‌ای از اعلام موافقت‌ها، انتشار خبرهای امیدوارکننده، تعیین تاریخ اجرا، صدور اطلاعیه‌های رسمی و در نهایت، اعلام ناتوانی در برگزاری کنسرت است؛ روندی که هر بار با امیدی تازه آغاز شده و بدون رسیدن به صحنه، پایان یافته است.

آیا اجرای زنده‌موسیقی در مشهد و محدوده آن، برخلاف تجربه سال‌های گذشته،این بار بدون مانع برگزار خواهد شد؟

پروژه «ایرانم» قرار بود پس از اجرا در شهرهای مختلف، در خراسان رضوی نیز ادامه پیدا کند. ابتدا نام طرقبه و شاندیز به‌عنوان مقصد بعدی این پروژه مطرح شد؛ منطقه‌ای در نزدیکی مشهد که قرار بود میزبان علیرضا قربانی و گروهش باشد. اما از همان ابتدا یک پرسش اساسی وجود داشت: آیا اجرای زنده موسیقی در مشهد و محدوده آن، برخلاف تجربه سال‌های گذشته، این بار بدون مانع برگزار خواهد شد؟

مهرماه؛ از چراغ سبز مسئولان تا «ملاحظات زمانی»

به گزارش تسنیم، در نخستین مرحله، اظهارات مسئولان استان نشانه‌هایی از فراهم بودن شرایط برای برگزاری کنسرت داشت. غلامحسین مظفری، استاندار خراسان رضوی، در جمع خبرنگاران اعلام کرد مجوزهای صادرشده از سوی نهادهای متولی و همچنین شورای تأمین استان مورد تأیید است و مسئله، صرفاً تعیین زمان مناسب برای برگزاری کنسرت است.

با این اظهارات، به نظر می‌رسید مسیر برای اجرای علیرضا قربانی هموار شده است. پیگیری‌های رسانه‌ای نیز از در جریان بودن روند صدور مجوزهای لازم حکایت داشت.

اما روز ۱۲ مهرماه، خبرهایی غیررسمی درباره لغو کنسرت منتشر شد. در ساعات نخست، نه وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و نه عوامل علیرضا قربانی این خبر را تأیید یا تکذیب نکردند. حتی تیم برگزارکننده نیز در نخستین پیگیری‌ها از موضوع، اظهار بی‌اطلاعی کرد و مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان رضوی هم در دسترس نبود.

سرانجام، پس از انتشار گسترده خبر در فضای مجازی، روابط عمومی اداره‌کل فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان رضوی با انتشار اطلاعیه‌ای اصل تغییر برنامه را تأیید کرد؛ هرچند ترجیح داد از واژه «لغو» استفاده نکند.

در این اطلاعیه آمده بود که دستگاه‌های ذی‌ربط استان با اجرای برنامه هنری «ایرانم» به خوانندگی علیرضا قربانی موافق هستند، اما «با توجه به برخی ملاحظات زمانی»، مقرر شده این برنامه «در زمان مناسب دیگر و با فراهم شدن شرایط لازم» برگزار شود.

به این ترتیب، نخستین تلاش برای برگزاری کنسرت قربانی در خراسان رضوی، نه با اعلام صریح مسئولان، بلکه با توضیحی مبهم درباره «ملاحظات زمانی» متوقف شد. توضیحی که مشخص نمی‌کرد این ملاحظات دقیقاً چه بوده و چرا برنامه‌ای که ظاهراً مجوزهای لازم را دریافت کرده بود، امکان اجرا پیدا نکرد.

آذرماه؛ وعده‌ای تازه برای شاندیز

پس از تعویق اجرای مهرماه، خبر دیگری درباره برگزاری کنسرت علیرضا قربانی در خراسان رضوی منتشر شد؛ این بار با تاریخ و مکان مشخص.

بر اساس اطلاعیه روابط عمومی پروژه، «ایرانم» قرار بود از هشتم تا دوازدهم آذرماه ۱۴۰۵ در شاندیز مشهد روی صحنه برود. ورزشگاه سرپوشیده المپیک شاندیز با ظرفیت شش هزار نفر برای میزبانی از این اجراها در نظر گرفته شده بود و قرار بود علیرضا قربانی با همان ترکیب همیشگی گروهش در این شهر اجرا داشته باشد. انتشار این خبر، پس از تجربه ناموفق مهرماه، می‌توانست نشانه‌ای از عبور پروژه از موانع قبلی تلقی شود. این بار هم تاریخ اجرا اعلام شده بود، هم محل برگزاری مشخص بود و هم مخاطبان با یک برنامه چندشبه روبه‌رو بودند. با این حال، چند روز بعد روابط عمومی مؤسسه فرهنگی هنری شهر آفتاب و رویداد هنری «ایرانم» اطلاعیه تازه‌ای منتشر کرد که بار دیگر ابهام‌ها درباره سرنوشت این اجرا را افزایش داد.

در این اطلاعیه با اشاره به صدور مجوز برگزاری رویداد از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و اعلام مراجع ذی‌صلاح در استان خراسان رضوی مبنی بر لزوم تمرکز بیشتر بر روند برگزاری پروژه «ایرانم» در شاندیز، تأکید شد تمام اطلاعات مربوط به این پروژه صرفاً از طریق روابط عمومی و رسانه‌های رسمی علیرضا قربانی اعلام خواهد شد.

در ادامه نیز آمده بود: «هر اطلاعیه، خبر و هرگونه فروش بلیت خارج از این روند، غیرقانونی و فاقد اعتبار است.» این اطلاعیه اگرچه بر صدور مجوز وزارت ارشاد تأکید داشت، اما درباره موانع احتمالی برگزاری یا سرانجام قطعی برنامه توضیح روشنی ارائه نمی‌کرد. در واقع، مخاطبان بار دیگر با وضعیتی روبه‌رو بودند که در آن از یک سو خبر صدور مجوز منتشر می‌شد و از سوی دیگر، هنوز نمی‌شد با اطمینان از برگزاری کنسرت سخن گفت.

نام مشهد و حاشیه‌های یک دیدار

در همین مقطع، اظهارات آیت‌الله علم‌الهدی امام جمعه مشهد، درباره مطالب منتشرشده پیرامون دیدار خود با رئیس‌جمهور نیز به فضای رسانه‌ای این ماجرا راه پیدا کرد.

آیت‌الله علم‌الهدی با انتقاد از انتشار مطالبی درباره محتوای این دیدار در فضای مجازی، ادعاهای مطرح‌شده درباره توافق او و رئیس‌جمهور بر سر «اجرای یک برنامه مبتذل و آنچه بی‌احترامی به حرمت امام رضا(ع) خوانده بود» را رد کرد.

او در سخنان خود تأکید کرد چنین توافقی میان او و رئیس‌جمهور صورت نگرفته و از انتشار این مطالب انتقاد کرد. سرانجام، علیرضا قربانی شامگاه ششم آذرماه ۱۴۰۵ و در جریان اجرای خود در شهر رشت، شخصاً درباره اتفاقات اخیر مربوط به کنسرت شاندیز صحبت کرد؛ اظهاراتی که تا اینجا روشن‌ترین روایت او از وضعیت این پروژه به شمار می‌رود.

قربانی با اشاره به پیگیری‌های انجام‌شده برای اجرای کنسرت در مشهد گفت: «خیلی در تلاش بودم درباره وقایعی که امروز در مشهد رخ داد، صحبتی نکنم ولی بهتر دیدم اشاره‌ای کوتاه داشته باشم. پیگیری‌های زیادی برای برگزاری کنسرت در مشهد انجام شده و حتی مجوز هم صادر شده است، اما دلایلی وجود دارد که امکان برگزاری کنسرت را فراهم نمی‌کند.»

این جمله، بخش مهمی از ابهام‌های ماه‌های گذشته را دوباره به مرکز توجه آورد: از نگاه قربانی، مجوز صادر شده، اما موانعی وجود دارد که اجازه نمی‌دهد کنسرت روی صحنه برود. او البته در این سخنان، جزئیات این موانع یا نهادهایی را که در روند برگزاری مشکل ایجاد کرده‌اند، مشخص نکرد.

قربانی در ادامه با اشاره به جایگاه فرهنگی و موسیقایی خراسان بزرگ، اجرای موسیقی باکیفیت برای مردم این منطقه را حق آنان و هنرمندان دانست و گفت: «من همواره تلاش کرده‌ام در مناطقی که از پیش می‌دانیم برگزاری کنسرت در آن‌ها با ریسک بالایی همراه است یا امکان‌پذیر نیست، بر اساس وظیفه هنری خود برای حضور اقدام کنم، به‌ویژه در عرصه‌ای مانند خراسان بزرگ که سرشار از موسیقی فخیم، پرمحتوا و عمیق است و مردمانش نیز از نظر فرهنگی و هنری بلندمرتبه‌اند. ارائه موسیقی باکیفیت به مردم این منطقه، حق آنها و ما است.»

از تجربه اصفهان تا مطالبه حق اجرای زنان هنرمند

بخش دیگری از صحبت‌های قربانی در رشت به محدودیت‌های پیش روی هنرمندان زن اختصاص داشت. او با اشاره به تجربه‌ای در اصفهان گفت حدود سه سال پیش قرار بود کنسرتی در این شهر برگزار کند که دو بار، در زمانی که گروه در اصفهان حضور داشت، لغو شد. به گفته او، تنها دلیل این اتفاق حضور بانوان هنرمند روی صحنه و زن بودن آن‌ها بود.

قربانی توضیح داد که با هوشمندی، درایت و مدیریت عوامل، آن کنسرت در نهایت به بهترین شکل برگزار شد و بانوان هنرمند گروه با افتخار روی صحنه رفتند؛ اتفاقی که به گفته او باز هم تکرار خواهد شد.

او تأکید کرد حمایت از زنان هنرمند موسیقی نباید در حد حرف و شعار باقی بماند و باید در عمل نیز تحقق پیدا کند. این خواننده همچنین با اشاره به اینکه از دشواری‌های احتمالی اجرای مشهد آگاه بوده، گفت آگاهانه این مسیر را انتخاب کرده و همراه دوستانش برای رسیدن به این هدف تلاش کرده است. او معتقد است باید برای حق مردم خراسان رضوی در دسترسی به اجراهای باکیفیت ایستادگی کرد.

قربانی در بخشی از سخنانش گفت: «باید بدانیم با شرافت زندگی کردن، شریف ماندن و کار جدی و حرفه‌ای انجام دادن، مسیر آسانی نیست. این مسیر با زمین خوردن همراه است، اما باید برخاست و ایستاد. باید از موقعیت‌ها استفاده کرد و پای آنچه حق خود می‌دانیم، ایستادگی کنیم.»

آینده کنسرت؛ بیانیه‌ای که هنوز در انتظار آن هستیم

علیرضا قربانی در پایان صحبت‌هایش اعلام کرد به‌زودی بیانیه‌ای مفصل درباره اتفاقات چند ماه گذشته در مشهد از سوی تیم روابط عمومی و صفحه شخصی‌اش منتشر خواهد شد؛ بیانیه‌ای که قرار است جزئیات این روند را روشن کند.

او همچنین از مخاطبانی که مدت‌هاست در مشهد منتظر برگزاری این کنسرت هستند عذرخواهی کرد و گفت: «ما تمام تلاش خود را با استفاده از همه ظرفیت‌ها، توانایی‌ها و همراهی دوستان و افرادی که دغدغه فرهنگی دارند، به کار گرفتیم، اما دست‌کم تا این لحظه موفق به برگزاری کنسرت نشده‌ایم.»

قربانی در عین حال از ادامه حضور در شهرهای دیگر خبر داد و ابراز امیدواری کرد که به‌زودی امکان برگزاری کنسرت در مشهد نیز فراهم شود.

در حال حاضر، آنچه از مجموعه اظهارات و اطلاعیه‌های منتشرشده می‌توان دریافت، این است که اجرای «ایرانم» در شاندیز در بازه زمانی اعلام‌شده هشتم تا دوازدهم آذرماه برگزار نمی‌شود و قربانی نیز از فراهم نبودن امکان اجرا سخن گفته است. با این حال، هنوز جزئیات دقیق موانع، تصمیم نهایی نهادهای مسئول و زمان احتمالی برگزاری این کنسرت مشخص نیست. اکنون چشم‌ها به بیانیه‌ای دوخته شده که قربانی وعده انتشار آن را داده است؛ بیانیه‌ای که شاید بتواند به پرسش‌هایی پاسخ دهد که از مهرماه تاکنون بی‌جواب مانده‌اند: اگر مجوز صادر شده، مانع اصلی برگزاری چیست؟ چه نهادی درباره زمان و امکان اجرای برنامه تصمیم نهایی را می‌گیرد؟ و آیا «ایرانم» سرانجام فرصتی برای دیدار با مخاطبانش در خراسان رضوی پیدا خواهد کرد؟

آنچه رخ داده، بیش از هر چیز نشان می‌دهد اعلام مجوز و تعیین تاریخ اجرا، هنوز برای تضمین برگزاری کنسرت در مشهد کافی نیست. «ایرانم» دو بار در مسیر رسیدن به این شهر قرار گرفته، اما هر بار پیش از آنکه به صحنه برسد، متوقف شده است. این بار نیز باید منتظر ماند و دید آیا وعده انتشار بیانیه و پیگیری‌های بعدی، سرانجام به اجرای کنسرت منتهی خواهد شد یا نه.

رفتن وحید جلیلی از صداوسیما، پایان جریان پایداری در سیاست نیست اما نفوذش در رسانه‌ملی تقریبا تمام می‌شود

گزارش‌های غیررسمی از احتمال خروج وحید جلیلی از صداوسیما حکایت دارند؛ تغییری که در صورت تحقق، می‌تواند موقعیت رسانه‌ای جریان نزدیک به سعید جلیلی و جبهه پایداری را تحت تأثیر قرار دهد و به نفوذ این طیف در رسانه ملی پایان دهد.

به گزارش عصرایران، برخی رسانه‌ها رفتن وحید جلیلی را محتمل یا تقریباً قطعی دانسته‌اند. تا پیش از اعلام رسمی، این خبر را باید یک احتمال جدی دانست، نه تصمیمی نهایی. اگر این تغییر انجام شود، اهمیت آن فراتر از جابه‌جایی یک مدیر فرهنگی خواهد بود.

وحید جلیلی فقط قائم‌مقام رئیس صداوسیما نیست، بلکه برادر سعید جلیلی و یکی از چهره‌های اصلی جریان فکری نزدیک به اوست. حضورش در سطح بالای مدیریت سازمان، به این جریان امکان داده است بر بخشی از انتخاب مدیران، تولید برنامه‌ها، تعیین اولویت‌ها و معرفی چهره‌های رسانه‌ای اثر بگذارد. هرچند که صداوسیما سازمانی بزرگ با مراکز متعدد تصمیم‌گیری است و نمی‌توان همه جهت‌گیری‌های آن را به وحید جلیلی یا جبهه پایداری نسبت داد. با این حال، منتقدان مدیریت فعلی معتقدند در دوره پیمان جبلی، مدیران و برنامه‌سازان نزدیک به یک طیف سیاسی خاص در رسانه ملی پررنگ‌تر شدند و همین رویکرد به کاهش تنوع و فاصله‌گرفتن بخشی از مخاطبان کمک کرد. خروج وحید جلیلی به معنای حذف سعید جلیلی یا پایداری از صداوسیما نیست. این جریان همچنان در مجلس، شبکه‌های اجتماعی، برخی رسانه‌ها و مجموعه‌های فرهنگی حضور دارد و پایگاه رأی جلیلی نیز با تغییر یک مدیر از بین نمی‌رود. اما جریان نزدیک به او ممکن است یکی از مهم‌ترین موقعیت‌های خود در ساختار رسمی تولید روایت را از دست بدهد. رفتن وحید جلیلی می‌تواند دسترسی این جریان به تریبون ملی را محدودتر کرده، امکان چهره‌سازی‌های تازه برای این جریان را کاهش دهد و دفاع رسانه‌ای از آن را در زمان بحران دشوارتر سازد. این تغییر همچنین یک پیام سیاسی دارد، دوره افزایش نفوذ این طیف در ساختار فرهنگی کشور ممکن است به پایان رسیده باشد. هرچند اثر واقعی این جابه‌جایی به جانشین وحید جلیلی و سیاست مدیریت آینده بستگی دارد. اگر فقط نام مدیران تغییر کند و همان شیوه انتخاب مهمان و توزیع تریبون ادامه یابد، تحول مهمی رخ نداده است. اما اگر مدیریت جدید به سمت تنوع سیاسی، بازگشت نیروهای حرفه‌ای و فاصله‌گرفتن از رقابت‌های جناحی برود، این خروج می‌تواند به یک تغییر ساختاری تبدیل شود. رفتن وحید جلیلی پایان جریان پایداری نیست، اما می‌تواند نشانگر این نکته باشد که برخورداری از موقعیتی مؤثر در مهم‌ترین رسانه رسمی کشور برای این گروه به پایان رسیده است. اگر این اتفاق با تغییر سیاست محتوایی صداوسیما همراه شود، فاصله میان وزن واقعی جریان جلیلی و بازتاب رسانه‌ای آن آشکارتر خواهد شد.

خبر

اختلاف هند و پاکستان به نتفلیکس رسید

درخواست ممنوعیت دائمی آثار پاکستانی

اتحادیه‌ای از فعالان صنعت سینمای هند از دولت نارندرا مودی خواسته است مانع پخش یک سریال پاکستانی از شبکه نتفلیکس در این کشور شود؛ درخواستی که بار دیگر تنش‌های سیاسی میان هند و پاکستان را به عرصه فرهنگ و سرگرمی کشانده است.

به گزارش خبرآنلاین به نقل از گلف نیوز، اتحادیه سراسری کارکنان سینمای هند (AICWA) در نامه‌ای به نارندرا مودی، نخست‌وزیر این کشور، خواستار جلوگیری از پخش سریال پاکستانی «جو بچای هین سنگ سمی لو» (باقی‌مانده‌ها را جمع کن) شده و هم‌زمان درخواست کرده است قانونی دائمی برای ممنوعیت نمایش فیلم‌ها، برنامه‌های تلویزیونی و دیگر محصولات سرگرمی پاکستان در هند تصویب شود.

این اتحادیه در نامه خود اعلام کرده است: «هیچ چهره، صدا یا داستان پاکستانی جایی در صفحه‌نمایش‌های هند ندارد.» همچنین از نتفلیکس هند و دیگر پلتفرم‌های نمایش آنلاین خواسته است هیچ محتوای پاکستانی را در این کشور پخش نکنند.

سریالی با بازی ستاره‌های مشهور پاکستان

این مناقشه بر سر سریالی شکل گرفته که قرار است چهارم دسامبر از نتفلیکس پخش شود. «باقی‌مانده‌ها را جمع کن» اقتباسی از رمانی به همین نام نوشته فرحت اشتیاق، نویسنده پاکستانی، است و داستان شش زوج را روایت می‌کند که با پیچیدگی‌های عشق و روابط عاطفی روبه‌رو هستند.

فواد خان، صنم سعید و ماهیرا خان، از بازیگران شناخته‌شده پاکستان، در این مجموعه ایفای نقش کرده‌اند. این سریال نخستین مجموعه تلویزیونی اردوزبان نتفلیکس است و قرار است در دسترس مخاطبان بین‌المللی قرار بگیرد.

اتحادیه سینماگران هند مدعی است پخش این مجموعه با دستورالعمل‌های دولت این کشور برای پلتفرم‌های نمایش آنلاین، پس از تشدید تنش‌ها میان دو همسایه، مغایرت دارد. این اتحادیه همچنین به اظهارنظرهای برخی بازیگران سریال درباره هند در جریان اختلاف‌های دیپلماتیک گذشته اشاره کرده است.

نتفلیکس و دفتر نخست‌وزیر هند تا زمان انتشار گزارش رویترز به این درخواست واکنشی نشان نداده بودند.

تنش سیاسی و محدودیت دسترسی به آثار پاکستانی

روابط هند و پاکستان پس از حمله سال گذشته به گردشگران هندو در کشمیر تحت کنترل هند که به کشته‌شدن ۲۶ نفر انجامید، به‌شدت تیره شد. دولت هند پاکستان را به حمایت از گروه‌های مسلح مسئول این حمله متهم کرد؛ اتهامی که اسلام‌آباد آن را رد کرد. این حادثه به درگیری نظامی میان دو کشور هسته‌ای انجامید.

پس از این تنش‌ها، مقام‌های هندی از پلتفرم‌های نمایش آنلاین خواستند برنامه‌های پاکستانی را از دسترس مخاطبان این کشور خارج کنند. در نتیجه، با وجود محبوبیت آثار پاکستانی میان بخشی از مخاطبان هندی، این تولیدات از سرویس‌های اصلی پخش آنلاین در هند کنار گذاشته شدند؛ هرچند برخی مجموعه‌ها همچنان از طریق یوتیوب قابل دسترسی‌اند.

هند با حدود ۲۰ میلیون کاربر، بر اساس برآورد بانک اچ‌اس‌بی‌سی، یکی از بازارهای مهم نتفلیکس به شمار می‌رود. جمعیت جوان و گسترش دسترسی به اینترنت نیز ظرفیت این بازار را برای سرویس‌های پخش آنلاین افزایش داده است.

درخواست اتحادیه سینماگران هند برای تصویب ممنوعیتی دائمی، بار دیگر نشان می‌دهد که چگونه اختلاف‌های سیاسی و امنیتی می‌توانند به محدودیت مبادلات فرهنگی میان دو کشور همسایه گسترش پیدا کنند.

شفیعیان درباره طرح لایحه نظام خبرنگاری در مجلس:

لطفاً به کار خودتان برسید!

علی‌اصغر شفیعیان ـ روزنامه‌نگار ـ با اشاره به لایحه پیشنهادی تاسیس نظام خبرنگاری که در مجلس به جریان افتاده، با هرگونه قانون‌گذاری جدید در حوزه رسانه مخالفت و در عین حال بر ضرورت کاهش قوانین و نظارت‌های موجود تاکید کرد.

علی‌اصغر شفیعیان ـ روزنامه‌نگار و مدیر پایگاه خبری انصاف‌نیوز ـ در گفت‌وگویی با ایسنا درباره نفس به جریان افتادن تاسیس نظام خبرنگاری در مجلس و ارزیابی کلی خود از این لایحه، اظهار کرد: اساساً برای کمک به فضای رسانه‌ای مملکت، هرچه از قوانین موجود و سیستم‌هایی که دست و پاگیر هستند برای رسانه‌ها کمتر شود، حتماً فضای بهتری خواهیم داشت. هرچه قانون بیشتر تصویب می‌کنند، وضعیت بدتر می‌شود. با تصویب هرگونه قانون جدیدی در این حوزه کاملاً مخالفم و با تجمیع قوانین قبلی و کاهش قوانین قبلی موافقم. اصلاً دلیلی ندارد این کار را بکنند.

وی درباره ضرورت داشتن یا نداشتن چنین اقدامی از سوی نمایندگان مجلس، افزود: در حال حاضر نمایندگان مجلس نمی‌توانند به تمامی کارهای مملکت رسیدگی کنند؛ آیا وقت زیادی دارند که آمده‌اند سراغ اینکه حالا یک سازمان نظام خبرنگاری راه بیندازند. چه کسی گفته که چنین نیازی وجود دارد؟ آیا مثلاً با چنین اقدامی مرجعیت رسانه‌ای داخل کشور برمی‌گردد و رسانه‌مان تقویت می‌شود؟ مسلما نه.

این روزنامه‌نگار درباره وضعیت فعلی فضای رسانه‌ای کشور و تعداد رسانه‌ها با تاکید بر اینکه اتفاقاً نظارت‌ها باید کمتر شود، تصریح کرد: گاهی دخالت‌ها در این حد است که چه کسی در چه رسانه‌ای کار بکند یا نکند؛ البته نمی‌گویم این خیلی فراگیر است اما به هر حال ما در حال حاضر ۱۵ هزار رسانه داریم و خیلی بیش از حد لازم هم رسانه داریم. نمی‌شود با یک قانون آن را کم کرد اما می‌توانند فضای کسب و کار رسانه‌ها را با کاهش نظارت‌ها بازتر کنند. اگر این کار را کنند خیلی خدمت کرده‌اند وگرنه لطفاً به کار خودشان برسند.

شفیعیان درباره اولویت‌های واقعی کشور و انتظار از مجلس گفت: کار در مملکت خیلی زیاد است. تورم را ببینند، این همه مشکلات را ببینند. چند سال پیش که این مجلس می‌خواست روی کار بیاید، شعار افرادی که انتخاب شدند این بود که ما یک خیزش اقتصادی هستیم. خب این الان خیزش اقتصادی است؟ جهت این خیزش را برعکس گرفته‌اند، باید یک طرف دیگر می‌گرفتند.

وی درباره نگرانی‌های مطرح‌شده درباره استقلال صنفی، آزادی فعالیت روزنامه‌نگاران و امنیت شغلی آن‌ها و ضرورت بازنگری در حدود و اختیارات چنین نهادی، اظهار کرد: اگر هر کاری قرار است در این حوزه بشود، باید از طریق خود رسانه‌ها، خود خبرنگاران و انجمن‌هایی که در این حوزه وجود دارد انجام شود. ما در حال حاضر به میزان زیادی انجمن در این حوزه داریم، باید به آن‌ها اختیار بیشتری داد و اجازه بیشتری داد تا راحت‌تر برای خودشان قاعده بگذارند.

دچار تورم قانون و نظارت در حوزه رسانه هستیم

شفیعیان درباره تورم قانون و نظارت در حوزه رسانه و تأثیر آن بر رسانه‌های حاکمیتی افزود: ما دچار تورم قانون و نظارت در حوزه رسانه‌های رسمی هستیم؛ منظورم از رسمی یعنی حاکمیتی، فرقی هم نمی‌کند زیرمجموعه دولت باشند یا دیگر نهادها. این‌ها اصلاً برای کار کردن ساده‌شان هم دچار مشکل‌اند. قوانین به حدی دست و پاگیر هستند که نمی‌توانند راحت کار کنند و مدام باید اجازه بگیرند. این مساله باعث شده که نهادهای رسانه‌ای بزرگی که حجم زیادی از پول بیت‌المال هم برایشان خرج می‌شود، بی‌خاصیت شوند؛ به دلیل این همه قوانین و نظارت‌هایی که داریم. حجم نظارت‌ها را از روی رسانه‌ها کم کنند، شاید جواب داد.

این روزنامه‌نگار درباره تاسیس نظام خبرنگاری با ابراز نگرانی از تبدیل شدن یک حامی صنفی به نهاد نظارتی و فیلترکننده با توجه به حضور نمایندگان دولتی در شکل‌گیری آن، گفت: قطعا این اتفاق می‌افتد. نمایندگان مجلس بهتر است به وظایف اصلی خود بپردازند؛ از جمله رساندن صدای مردم به بخش‌های حاکمیتی و پیگیری مشکلات کشور. رسانه‌ها به اندازه کافی ضعیف هستند؛ بنابراین بهتر است مسئولان به جای ورود به این حوزه، به تقویت مرجعیت رسانه‌ها بیندیشند.

شفیعیان در پاسخ به این پرسش که توصیه‌اش به عنوان یک روزنامه‌نگار چیست، اظهار کرد: توصیه‌ام این است که دنبال کار دیگری که دارند، شغل دیگری که دارند و فرصت دیگری که دارند بروند؛ به هر حال زحمت می‌کشند، خدمت بکنند اما در بخش دیگر زحمت بکشند.

هر چه از قوانین فعلی کم شود به نفع رسانه است

وی درباره تجربه پیشین اصلاح قانون مطبوعات و درس‌های آن برای قانون‌گذاری فعلی گفت: در این زمینه هیچ اتفاقی نیاز نیست، هرچه از قوانین فعلی کم شود به نفع رسانه است. دو سال پیش بود که می‌خواستند دستی بر قانون مطبوعات بزنند، معتقد بودم اگر می‌شود چند تا از بندهای این قانون را کم بکنند و هیچ کار دیگری نکنند، بهتر است. هرچه قوانین در این حوزه بیشتر می‌شود، دست و پاگیرتر و کار سخت‌تر می‌شود. یعنی شما می‌بینید یک این حجم از رسانه در کشور وجود دارد و این‌ها نمی‌توانند خروجی داشته باشند.

مدیر انصاف‌نیوز درباره پیشنهاد مشخص به مجلس برای کمک واقعی به حوزه رسانه تصریح کرد: اگر مجلسی‌ها واقعاً می‌خواهند در این حوزه کمک‌کننده باشند، بیایند تسهیل‌گر این باشند که از تعداد رسانه‌های حاکمیتی تا می‌شود کم شود. ما رسانه‌های زیادی داریم که از دولت تغذیه می‌شوند. کدام کشور در دنیا وجود دارد که این میزان رسانه دولتی داشته باشد؟ بعضی از کشورها فقط یک رسانه دولتی دارند. ما این همه رسانه دولتی داریم، بعد برای حمایت از رسانه‌های خصوصی چون دیگر تعادل رقابت را به هم می‌زنند و از رسانه‌های خصوصی حمایت می‌کنند، یارانه و امثالهم می‌دهند و این خودش باعث رانت می‌شود، نتیجه این می‌شود، افرادی وارد این حوزه می‌شوند که رسانه‌ای نیستند و فقط می‌خواهند یک رسانه را راه بیندازند برای اینکه بتوانند با آن از رانت منتفع شوند.

شفیعیان در پایان افزود: نمایندگان مجلس زحمت بکشند، لطف بکنند و منت بگذارند، به محدود شدن و کم شدن رسانه‌های حاکمیتی کمک کنند. این رسانه‌ها را می‌شود به بخش‌های خصوصی واگذار کرد، یک بخشش را ادغام کرد و یک بخشش را تعطیل کرد.